

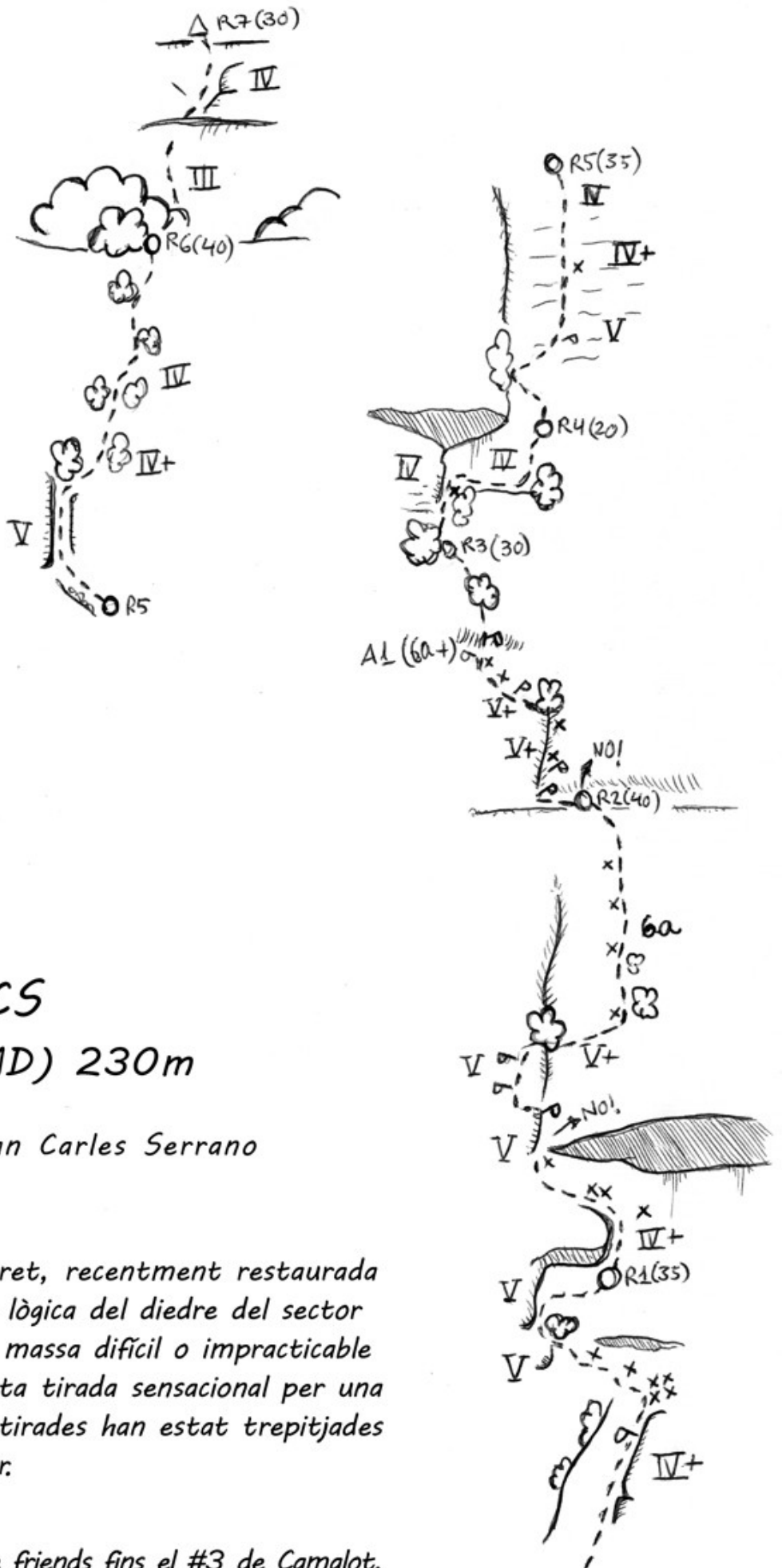

ROCA DELS ARCS MONTSE PUEYO (MD) 230m

Oberta l'any 1981 per Joan Carles Serrano i Joan Asín

Una de les clàssiques de la paret, recentment restaurada pels aperturistes. Ressegueix la lògica del diedre del sector fent marrades quan aquest es massa difícil o impracticable Atlètica i amb bona roca. Quarta tirada sensacional per una placa de franges. Les primeres tirades han estat trepitjades per la via El Somni de Quimfer.

Material: 12 cintes exprés, joc de friends fins el #3 de Camalot, alien groc i petit joc de tascons (prescindible).

La Montse Pueyo segueix la lògica que marca el diedre que domina el sector, fent marrades quan aquest es torna impracticable, per brut o per difícil, seguint així, els cànons clàssics de cercar sempre el camí més evident. Menció especial per la quarta tirada, una placa de franges absolutament agraïda, un gaudi pel sentits. En resum, una via ondulant, amb trams força interessants i algun de brut inevitable, restaurada recentment i on haurem d'acabar d'autoprotegir-nos tot i que es troba pràcticament equipada.

- Via: Montse Pueyo
- Zona: Vilanova de Meià – Roca dels Arcs
- Dificultat: 6a+ (MD)
- Dificultat obligada: V+/A1
- Llargària: 230 metres
- Grau d'exposició: Mitjà
- Grau de compromís: Mitjà
- Equipament: Pràcticament equipada amb parabolts i claus, però a cada llarg i posarem alguna peça
- Material: 12 cintes exprés llargues, alien groc, Camalots fins el #3 i bagues per savines
- Orientació: Sud
- Valoració: ***

Aproximació:

Aparquem un cop passat el pont. Hem de baixar cap al riu i creuar-lo. Un cop a la vessant contraria prendrem un corriol força marcat que va avançant per sota la paret. Un cop tinguem la via localitzada prenem un corriol que puja cap a la paret.

La via:

Clàssica, amb ambient i pràcticament equipada, tot i que a cada llarg hi emplaçarem algun flotant que altre. A la segona tirada, que és la més difícil, hi trobarem les assegurances del *Somni de Quimfer*. La tercera i la quarta tirada es poden empalmar, tot i que haurem de controlar les cordes. Molt recomanable dur cintes llargues.

Descens:

Des del cim marxem en direcció oest seguint un corriol fitat a buscar el coll, descendim i a poc a poc anem girant cap a l'est fins que arribem al corriol que hem seguit per l'aproximació.

El que més m'ha agradat

- Itinerari molt ben resolt seguint la lògica de la paret fil per randa.
- Cinquena tirada sensacional amb una placa de franges i cantells infinits.

El que no m'ha agradat tant:

- Els dos primers llargs són trepitjats per la Somni de Quimfer sense cap mania.